

Tähtiä lasissa

Munkki Dom Perignon juoksi luostarin käytävää ja huusi, veljet juon tähtiä. Veljien valkoviinisatsiin oli jäänyt pulloittaessa vähän hiivaa ja sokeria, jolloin käyminen oli jatkunut vielä pulloissa. Helmeilevä kirkas viini oli taivaallista. Näin vahingossa väitetään samppanja keksityn.

Työmatkat ovat yleensä tylsiä ja raastavia. Ryntäillessä deodorantti monasti pettää. Mitään ihmeempää ei ehdi katsella eikä kokea. Tässä taannoin sattui kuitenkin mieleen jäävä kokemus toiselta laidalta.

Kysyin jännäystemme päätteeksi Champagnen provinssissa vaikuttavalta asiakkaaltamme, että tiedätekö, kuka toimittaa Finnairille samppanjat. Ei hajuakaan. No, sehän on tämä kaupunkinne pienehkö samppanjanfirma Joseph Perrier. Niinkö. Yrityshän on tässä aivan naapurissa.

Soiteltiin, mutta perjantai-iltapäivänä kukaan ei enää vastannut. Päätettiin mennä paikalle. Portti oli auki, mutta piha vaikutti autiolta. Konttorin puolelta löytyi tärkeän näköinen herra, joka osoittautui suvun jäseneksi ja nykyiseksi pääjohtajaksi. Esittäydin ja näytin vielä varmuuden vuoksi Finnairin korttia. Mösjöö levitti kätensä ja huusi että oo la laa!

Kaveri haki kaulaliinan ja ison lampun. Lähdimme luoliin, joista osa periytyy roomalaisten liitu- ja kalkkilouhoksista. Löytyi suuria osastoja täynnä valtavia terästankkeja, joissa mehu käydä pulputti. Uumeniin käytävien varsille oli pinottu suunnaton määrä täysinäisiä pulloja, joissa oli meneillään juoman kuplat tuottava jälkikäynti. Jokunen oli aina sieltä täältä poksautanut paineen vaikutuksesta. Ilmassa leijui kostean lempeä tuoksu.

Jatkettaessa eteenpäin pullo oli asetettu telineisiin vinoon korkit alaviistoon. Viereisiin tauluihin oli piirretty tukkimiehen kirjanpidolla liituviivoja, jotka kertoivat kuinka monta kertaa sen telineen pulloja oli kierretty. Tosin löytyi myös osastoja, joissa tietokoneen ohjaama koneisto hoitaa pullojen pyörittymisen.

Kun kaikki sakka on laskeutunut alas korkin päälle, pullojen kaulat jäädytetään erityisessä käsittelylinjassa, ja väliaikainen korkki sakkoineen irrotetaan. Uusi korkki puristetaan pullon suuhun ja kylkeen lätkäistään etiketti.

Kypsan rypäleen tie pelloilta juhlakansan kurkkuihin kestää kolmisen vuotta, ja parempien laatujen vielä paljon kauemmin. Harvoinpa sitä lipitellessä tulee mietittyä, mitä kaikkea viinin teko sisältää.

Mutta muistakaa, että samppanjanpullo säilyy ensiluokkaisena vain reilun vuoden. Kellertävää kultaa ei saa pihdata, vaan varaston pitää kiertää.

Liittyypä huippusamppanjaan eräs suomalainenkin sivujuonne, nimittäin korkinpidin muselière. Tämä noin neljän gramman painoinen lankaväkkyrä kun useimmiten on suomalaista terästä.

Ja sitten vielä vähän viatonta sovinismia. Latalaisissa maissa naisten ei sopisi ollenkaan juoda alkoholia, koska se kuluttaa ulkonäköä. Sanotaankin, että samppanja on ainoa alkoholijuoma, jota nainen voi juoda rypistymättä.

pajen